

Debreceni Ítéltábla

Gf.III.30.064/2026/4.

A Debreceni Ítéltábla az Ügyész (eljáró ügyészi szerv: ... Fellebbviteli Főügyészség, cím, Név1 főügyészségi ügyész és Név2 címzetes legfőbb ügyészségi ügyész, fellebbviteli osztályvezető ügyész) felperesnek – a dr. Károlyi Géza ügyvéd (cím) által képviselt Alperes (Cégjegyzékszám, cím) alperes ellen cégbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perben a Debreceni Törvényszék 2026. február 11. napján kelt 12.G.40.307/2025/14. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszámu (17. sorszámon fenntartott) fellebbezése alapján az alulírott napon – tanácsülésen – meghozta a következő

í t é l e t:

Az ítéltábla helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

Megállapítja, hogy 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Kötelezi az államot, hogy fizessen meg az alperesnek 70 000 (hetvenezer) Ft másodfokú perköltséget. Megkeresi a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy a másodfokú perköltséget is a kifizetéshez szükséges iratok kézhezvételétől számított 15 napon belül utalja ki az alperesnek.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás szerint a ... Törvényszék Cégbírósága (a továbbiakban: cégbíróság) a 2025. szeptember 18-án kelt létesítő okirattal egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságként létrehozott alperest a 2025. szeptember 19-én benyújtott kérelmére, a 2025. szeptember 22-én kelt Cg.cégjegyzékszám/... számú végzésével a bejegyzési kérelemmel egyező adatokkal – így a 13/1. A képviseletre jogosult(ak) adatai rovatba T1 ügyvezető jogviszonya kezdetének az időpontjaként 2025. szeptember 18-át – bejegyezte a cégjegyzékbe.

[2] Az Ügyész (a továbbiakban: felperes) – a 2025. október 15-én a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 65. § (1) bekezdése alapján, a Ctv. 65. § (3) bekezdésének megfelelően, a 46. § (1) bekezdésében meghatározott okból – előterjesztett keresetében indítványozta, hogy a bíróság a cégbíróság cégbejegyző végzését a 13/1. pontja vonatkozásában hatályában tartsa fenn, és hívja fel a cégbíróságot, hogy az alperessel szemben hivatalból indított törvényességi felülvizsgálati eljárásban intézkedjen egy olyan új alapító okirat becsatolása érdekében, amiben a cég első vezető tisztségviselője jogviszonyának a kezdő időpontját is feltüntetik.

Arra hivatkozott, hogy a cégbíróság Cg.cégjegyzékszám/... számú bejegyző végzésével az alperes cégjegyzéke 13/1. rovatába az alperes képviseletére jogosult vezető tisztségviselője jogviszonyának a kezdeteként bejegyzett 2025. szeptember 18-a jogszabálysértő.

Kifejtette, hogy a cégbejegyzési eljárást kérelemre folytatják le. Annak tartalmaznia kell az adott cégformára vonatkozóan a törvényben meghatározott adatokat, és csatolni kell Ctv. 1. és 2. számú melléklete által előírt okiratokat. A Ctv. 24. § (1) bekezdés h) pontja alapján a cégjegyzéknek tartalmaznia kell a cég vezető tisztségviselő jogviszonyának a keletkezési időpontját.

A cégbejegyzési eljárás és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 21/2006. (V. 18.) IM rendelet (a továbbiakban: Cvhr.) 7. számú mellékletének XII. 1. d) pontja is rendelkezik arról, hogy a létesítő okiratnak tartalmazni kell a társaság ügyvezetésére és képviselésére jogosult személy jogviszonyának a kezdetét.

A jelen esetben a cégbejegyzési kérelem az ügyvezető jogviszonya kezdeteként 2025. szeptember 18-át jelölte meg. A csatolt alapító okirat azonban nem tartalmazza ezt. A cégbíróságnak a Ctv. 46. § (1) bekezdése szerint a bejegyzési kérelmet meg kell vizsgálnia abból a szempontból, hogy a cégjegyzékbe a törvény szerint bejegyzendő adatok, illetve a létesítő okirat megfelelnek-e a jogszabályoknak, és ha hibát észlel, azt is, hogy az megszüntethető-e.

Álláspontja szerint a jelen esetben a cégbejegyző végzés jogszabálysértő voltát az alapító okirat 9. pontjának az ügyvezető jogviszonya kezdete időpontjának hiánya, és emiatt a bejegyzés iránti kérelem 13/1. számú és az alapító okirat 9. számú pontjainak az eltérése alapozza meg, ami a Ctv. 69. § (2) bekezdésében meghatározott érvénytelenségi okot nem valósít meg, ezért a bejegyző végzés hatályon kívül helyezésének az indítványozására nincs törvényes alap. Hivatkozott ugyanakkor a cégbíróságnak a Ctv. 66. §-ában írt kötelezettségeire.

[3] Az alperes a végleges ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

Vitatta, hogy a cégbíróság bejegyző végzése, vagy az alapjául szolgáló alapító okirata a keresetben megjelölt okból jogszabályba ütközik.

Hangsúlyozta, hogy a céget nem szerződés minta alkalmazásával alapították, ezért a felperesnek az IM rendelet mellékletére hivatkozása irreleváns, mivel a létesítő okirat tartalmi követelményeire a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) és a Ctv. az irányadó. Ezekben pedig nincs olyan jogszabályi előírás, ami a létesítő okirat kötelező elemévé tenné a vezető tisztségviselő jogviszonyának a kezdő időpontját. Hivatkozott arra is, hogy a 2025. szeptember 18-án készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a társaság tulajdonosa a 2/2025. számú határozatával választotta meg a cég képviselőjét. A létesítő okirat, az ügyvezető aláírásmintája, a tagjegyzék és az alapító nyilatkozata a törzstőke rendelkezésre bocsátásról is ezt a dátumot rögzíti. A felperesnek a perfelvételi tárgyaláson előadott azon hivatkozására, hogy a tisztséget elfogadó nyilatkozaton rögzített dátum nem egyezik a többi okiraton szereplővel, előadta, hogy nyilvánvalóan elírásról van szó, amit a többi okiraton szereplő egyező dátum igazol. A cégbíróság tehát helyesen járt el; amikor megvizsgálta és megállapította, hogy a cégjegyzékbe bejegyzendő adatok alapjául szolgáló okiratok megfelelnek a jogszabályoknak.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte az államot, hogy fizessen meg az alperesnek 150 000 Ft perköltséget, amelynek a „kifizetéshez szükséges iratok kézhezvételétől számított 15 napon belüli kiutalása végett” megkereste a törvényszék gazdasági hivatalát. Megállapította, hogy 31 500 Ft meg nem fizetett eljárási illeték az állam terhén marad.

[5] Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a felperes a perfelvételi tárgyaláson a keresetét kiegészítette azzal: a cégbejegyző végzés jogszabályba ütközik abból az okból is, hogy a vezető tisztségviselő jogviszonyának a kezdeteként bejegyzett időpont nem egyezik meg a vezető tisztségviselő tisztséget elfogadó nyilatkozatának a dátumával (2025. június 5.). Az elsőfokú bíróság ezt azonban érdemben nem vizsgálta a Ctv. 65. § (2) bekezdése szerinti jogvesztő határidőn túli előterjesztése miatt.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptannak ítélte.

Kiemelte, hogy a Ptk. 3:13. § (1) bekezdése alapján a jogi személyek nyilvántartásába jogot, tényt vagy adatot bejegyezni jogszabályban meghatározott okirat vagy bírósági, hatósági határozat alapján lehet.

A felperes által hivatkozott Ctv. 24. § (1) bekezdés h) pontja nem a létesítő okirat, hanem a cégjegyzék kötelező tartalmaként rögzíti a vezető tisztségviselő jogviszonya keletkezésének az időpontját, így ez a rendelkezés sem alapozhatja meg a létesítő okirat jogszabályba ütközését.

A Ptk. 3:5. § f) pontja, 3:21. § (3) bekezdése, a Ctv. 33. § (1), 35. § (1) és (2), 39/B. § (1) bekezdése és a Ctv. 1. számú melléklet I. 1. és 2. pontja ismertetése után megállapította, hogy a cégbejegyzést elrendelő végzés alapjául szolgáló létesítő okirat nem volt jogszabálysértő amiatt, hogy nem tartalmazta az alperes első vezető tisztségviselője jogviszonyának a kezdő időpontját.

Ennek oka az, hogy a Ptk. 3:5. § f) pontja és 3:21. § (3) bekezdése kizárólag az első vezető tisztségviselő személyének a létesítő okiratban történő feltüntetéséről rendelkezik, és nincs olyan jogszabályhely, ami előírná a jogviszony kezdő időpontjának a feltüntetését is.

A cégbíróság – a Ctv. 46. §-át betartva – határidőben megvizsgálta az alperes által benyújtott, a bejegyzés alapjául szolgáló iratokat, a kérelem és a becsatolt mellékletek alapján valamennyi kötelező cégjegyzéki adatot – beleértve a vezető tisztségviselő jogviszonyának a kezdő időpontját – a kérelemnek megfelelően bejegyezt.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperesnek azt hivatkozását, hogy a létesítő okirat tartalma nem áll összhangban a cégjegyzék adataival, ami miatt a bejegyzés nem felel meg a közhitelesség követelményének.

Tekintettel arra, hogy az alperes vezető tisztségviselője jogviszonyának kezdő időpontját a cégbíróság a Ctv. által előírt cégbejegyzési kérelem és a mellékelten becsatolt okiratok alapján a valósággal megegyező időpontban rögzítette, a közhitelesség követelménye nem sérült, és törvényességi felügyeleti eljárás sem vált szükségessé.

Mindezekkel indokolva a keresetet elutasította.

A perveztes ügyész helyett az alperes részére a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2004. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított összegű ügyvédi munkadíjból keletkezett perköltsége megfizetésére az államot kötelezte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 88. § (2) bekezdése és a 34/2017. (XII.27.) IM rendelet 1. § (1) és (3) bekezdése szerint.

[6] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a keresete szerinti megváltoztatását.

[7] A keresetlevelében és annak a kiegészítésében részletesen kifejtett jogi érvelését fenntartva arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. és a Ctv. hivatkozott rendelkezéseit tévesen értelmezve utasította el a keresetét.

Jogi érvelése szerint, mivel a Ptk. 3:4. § (4) bekezdése értelmében a jogi személy bírósági nyilvántartással történő létrejöttének alapja a létesítő okirata, a Ctv. 24. § (1) bekezdés h) pontja pedig valamennyi cégforma esetén előírja, hogy a cég vezető tisztségviselője jogviszonya keletkezésének az időpontja a cégjegyzékbe kötelezően bejegyzendő adat, ezekből az következik, hogy a létesítő okiratnak ezt is tartalmaznia kell.

Tekintettel arra, hogy a létesítő okirat mint kötelezően csatolandó melléklet az adott cégformára vonatkozóan a cégjegyzési adatok bejegyzésének az alapját képezi, ezért a cégbejegyzési eljárást megindító cégbejegyzési kérelem tartalma nem térhet el attól.

A jelen esetben az alperes a bejegyzési kérelem 13/1. pontjában a képviselőre jogosult ügyvezető jogviszonya kezdő időpontját 2025. szeptember 18. napján meg is határozta, azonban a bejegyzési kérelemhez csatolt alperesi alapító okirat 9. pontja – a társaság ügyvezetőjére vonatkozó adatok között – erről nem rendelkezik, ezért nem alapozhatja meg a bejegyzési kérelem 13/1. pontjának a jogviszony kezdetére vonatkozó adatot, így a cégjegyzék „A vezető tisztségviselő(k), a képviselőre jogosult(ak) adatai” között a 13/1. pontjában a jogviszony kezdete időpontjának bejegyzésére nem alkalmas.

A cégbíróságnak a bejegyzés iránti kérelem 13/1. pontja és a létesítő okirat 9. pontja közötti eltérést észlelnie kellett volna, és a 46. § (3) bekezdése alapján fel kellett volna hívnia az alperest (hiánypótlási felhívás útján) a bejegyzési kérelem és az alapító okirat ellentmondásának a feloldására. A cégbíróság ezt a hiánypótlási eljárást nem folytatta le, így a bejegyzési kérelem 13/1. pontja és az alapító okirat 9. pontja közötti eltérés nem oldotta fel, ezért az alperesi céget bejegyző Cg.cégjegyzékszám/... számú végzése 13/1. pontja jogszabályba ütközik.

Álláspontja szerint az alperes ellenkérelmében és az elsőfokú ítéletben hivatkozott okiratok (az alperesi társaság alapítására vonatkozó jegyzőkönyv, az ügyvéd által ellenjegyzett aláírásminta, a törzstőke rendelkezésre bocsátására vonatkozó ügyvezetői nyilatkozat) nem alkalmasak arra, hogy az első vezető tisztségviselő jogviszonya kezdő időpontját megalapozzák. Ezek az okiratok nem az első vezető tisztségviselő jogviszonya kezdő időpontjára vonatkozó adatot tartalmaznak, azok egyéb, az alperes cég bejegyzéséhez szükséges, a Ctv. által előírt okiratok. A vezető tisztségviselői megbízás a tisztségnek a megválasztott személy által történő elfogadásával jön létre, tehát a vezető tisztségviselőnek a megválasztást elfogadó nyilatkozatának van jelentősége a bejegyzési eljárásban a vezető tisztségviselő, a képviselőre jogosult jogviszonya kezdő időpontjának a bejegyzése során.

[8] A ... Fellebbviteli Főügyészség a .. számú átiratában fenntartotta a fellebbezést.

[9] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú az ítélet hatályon kívül helyezésének nincs helye, mivel az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el. A felperes sem jelölt meg a fellebbezésében arra alapot adó okot.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a releváns jogi tényekből pedig okszerű következtetést vont le. Az ítélet a jogszabályoknak megfelel, az elsőfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést.

[10] A fellebbezés megalapozatlan.

[11] Az ítéltábla a fellebbezést – a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint, az ott írt kivételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el. A fellebbezett ítélet felülbírálati során a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján nem lépte át a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátait, mivel nem észlelt erre okot adó eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést [Pp. 370. § (2) és (3) bekezdései].

[12] Az ítéltábla a fellebbezési korlátok – a másodfokú eljárás kereteinek a – megállapításánál az alábbiakra volt figyelemmel.

A Pp. 371. § b) pontja szerint a fellebbezésnek tartalmaznia kell határozott kérelmet arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül. A d) pont pedig előírja, hogy a fellebbezésben meg kell jelölni azt az állított anyagi vagy eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja.

Az ítéltábla a másodfokú felülbírálati korlátjaként utal arra is, hogy mivel a törvény e rendelkezései a fellebbezésben jogszabálysértés-állítási kötelezettséget írnak elő, a fellebbezésnek az elsőfokú ítélet eljárási és anyagi jogi felülbírálatának a terjedelmét meghatározó hivatkozásai csak azok lehetnek, amelyek a felperes fellebbezési kérelmének az indokaként megfeleltek a fellebbezéssel szemben a Pp. 371. § (1) bekezdés b) és d) pontjában támasztott követelménynek. Az ítéltábla ezért a felülbírálatot kizárólag azon jogi érvelések alapján végezhetette el, amelyek a fellebbezett ítéletben foglalt konkrét ténybeli és jogi álláspontot támadták, egyben – az érdemi elbíráláshoz – a hivatkozásai a megkívánt tartalommal megfeleltethetők az elsőfokú ítéletnek, a fellebbezés egyéb hivatkozásaival nem foglalkozhatott.

Ennek az oka az, hogy a másodfokú eljárás nem az elsőfokú eljárás megismétlése, mivel a másodfokú bíróságnak a fellebbezést és az elsőfokú ítéletet kell el-, illetve felülbírálnia, nem a keresetet. Azzal, hogy a Pp. ezt a fellebbezés kötelező tartalmi elemeként szabályozza, kifejezi azt is, hogy a fellebbezés nem irányulhat arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárást és ítéletet minden vonatkozásban vizsgálja felül, „mintegy újból döntse el a jogvitát”, hanem a fellebbező félnek a határozat indokaival, érveivel szemben kell az ellenérveit megfogalmaznia.

Az elsőfokú ítélet abban a részében, amelyet a fellebbezés nem, vagy úgy támad, hogy kérelme az adott körben nem rendelkezik maradéktalanul a Pp.-ben előírt tartalmi elemekkel, a másodfokú eljárásban nem bírálható felül.

[13] Az ítéltáblának először a másodlagos fellebbezési kérelmet kellett vizsgálnia.

A felperes azonban nem jelölte meg, hogy mely jogszabályhely alapján kéri az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ugyanakkor nem hivatkozott valamely eljárás megszüntetési okra, vagy arra, hogy az ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt, illetve az ítélet orvosolhatatlan formahiba miatt alkalmatlan a felülbírálatra, ezért a hatályon kívül helyezés a Pp. 379. vagy a 380. §-a alapján nem merülhetett fel.

A felperes konkrét jogszabályhelyre utalással nem hivatkozott az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére sem.

Az ítéltábla ezért a Pp. 369. § (1) bekezdése szerint az anyagi felülbírálat során bírálta felül az elsőfokú bíróság eljárásnak a szabályszerűségét is. E körben abban foglalt állást, hogy az

elsőfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott okokból követett-e el olyan hibát, amely az anyagi jogi felülbírálat körében alapot adhat az elsőfokú ítélet kért megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására.

[14] Az ítéltábla az érdemi felülbírálatot abból kiindulva végezte, hogy a felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett, és nem merült fel a jelen perben az anyagi pervezetés szükségessége sem.

A felperes a fellebbezésében nem támadta az elsőfokú ítéletet amiatt, hogy az elsőfokú bíróság törvényi határidőn túl előterjesztettként érdemben nem bírálta el azt a keresetkiegészítést, hogy a cégbejegyző végzés azért jogszabálysértő, mivel a vezető tisztségviselő jogviszonyának a bejegyzett kezdő időpontja nem egyezik meg a bejegyzési kérelemhez csatolt elfogadó nyilatkozat dátumával. Ennélfogva – mivel az nem volt tárgya az elsőfokú eljárásnak sem – az ítéltábla a másodfokú eljárásban érdemben nem vizsgálhatta azt a fellebbezési hivatkozását, miszerint: mivel a bejegyzési eljárásban a képviselőre jogosult jogviszonya kezdő időpontjának a bejegyzésre során csak a vezetői tisztséget elfogadó nyilatkozatának van jelentősége, annak az időpontját kell tartalmaznia a bejegyzési kérelemnek és a cégbíróság bejegyzést elrendelő végzésének is, az elsőfokú ítéletben hivatkozott okiratok nem alkalmasak arra, hogy a vezető tisztségviselő jogviszonya kezdő időpontját megalapozzák (16. sorszámú fellebbezés 4 – 5. oldal).

Mindezekre figyelemmel nem volt indok az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezésére.

[15] Az ítéltábla az ügy érdemét illetően az elsőfokú bíróságnak az ítéletben megállapított, és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján levont jogkövetkeztetésével és az érdemi döntésével, az indokaira kiterjedően egyetértett, ezért csak a fellebbezés hivatkozásaira tekintettel emeli ki az alábbiakat.

A felperes az érdemben elbírálható keresetével a cégbíróságnak az alperest bejegyző végzését kizárólag a cégjegyzéke 13/1. rovatába a vezető tisztségviselőként bejegyzett személy vezetői jogviszonya kérelem szerintivel azonos kezdő időpontjának a bejegyzése miatt támadta (tartotta jogszabálysértőnek), annak a jogszabálysértő voltát kifejezetten abban jelölve meg, hogy a bejegyzési kérelemben kért 2025. szeptember 18-ai időpontot a kérelemhez csatolt –a cégbejegyzés alapjául szolgált – alapító okirat és az egyéb okiratok sem támasztották alá.

[16] Nem eredményezhette az elsőfokú ítélet kért megváltoztatását a felperesnek az a fellebbezési hivatkozása, hogy a „cégbejegyzési eljárást megindító kérelem cégbejegyzési kérelem tartalma nem térhet el” a létesítő okirattól (16. sorszámú fellebbezés 4. oldal ötödik bekezdés).

Ennek oka egyrészt az, hogy a felperes – elismerve azt az alperesi tényelődést, hogy a társaság nem szerződésminta alkalmazásával létesült – a fellebbezésében azt már nem tette vitássá, hogy az adott cégbejegyző végzés vagy az alapjául szolgáló okiratok jogszabályba ütközése nem (az általa korábban hivatkozott) Cvhr. 7. számú melléklet XII. 1. d) pontjában írt formai feltételek meglétének az ellenőrzésével volt vizsgálható, és így megállapítható.

Azzal a fellebbezésben megismételt érvelésével szemben pedig, hogy a képviselőre jogosult vezetői jogviszonya kérelemmel egyező kezdő időpontjával a cégbejegyzés amiatt volt jogszabálysértő, mert az alperes alapító okiratának tartalmaznia kellett volna a képviselőre

jogosult vezetői jogviszonyának a kezdő időpontját is, amely feltétel a jelen esetben nem valósult meg, az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolása [21] bekezdésben kifejtett álláspontjával értett egyet, amire – a megismétlése nélkül – visszautal.

Az a fellebbezési állítás, hogy a cégbejegyzési kérelem – és ezért a cégbejegyző végzés – a cégjegyzék 13/1. rovata tekintetében is csak a kötelezően csatolandó alapító okiraton alapulhat, nem csak a Ctv. tételes rendelkezéseivel ellentétes, de ellentmond a felperes azon (az 5. oldal első bekezdésében kifejtett) saját fellebbezési érvelésével is, hogy „a vezető tisztségviselőnek a megválasztást elfogadó nyilatkozata bír jelentőséggel a bejegyzési eljárásban a vezetői tisztségviselő, a képviselőre jogosult jogviszonya kezdő időpontjának a bejegyzése során”.

Ez utóbbi – az ítéltábla által is helytállónak tartott – álláspont értelmében ugyanis nem az alapító okirat 9. pontja, hanem az első ügyvezető elfogadó nyilatkozata (mint a Ctv. 1. számú melléklet I.7.a./ pontja szerint valamennyi cégforma esetén a kérelemhez kötelezően csatolandó okirat) alapozhatja meg a cégjegyzék 13/1. rovatába a kezdő időpontra vonatkozó bejegyzési kérelmet és a bejegyző végzést is. A jelen perben azonban a kereseti kérelem korlátai között a vezetői tisztséget elfogadó nyilatkozat alapján a cégbejegyző végzés jogszabályba ütközése érdemben nem volt vizsgálható.

[17] Mindezekből következően nem volt elfogadható a felperesnek az a fellebbezési indoka sem, hogy az elsőfokú bíróság tévesen nem állapította meg a cégjegyzék 13/1. rovatába a képviselőre jogosító jogviszony kezdő időpontként megjelölt bejegyzési kérelem tekintetében a mellékelt okiratok olyan hiányosságát, amelyet a cégbíróságnak észlelnie – ezért ebben tekintetben hiánypótlást elrendelnie – kellett volna, amelynek az elmaradása miatt a céget bejegyző végzésnek a 13/1. rovata a vezetői jogviszony kezdő időpontja tekintetében jogszabályba ütközik.

A Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján indított per nem jelenti a cégbíróság cégbejegyzési eljárásának és határozatának a teljes vizsgálatát. A kontrolper bíróságának a perben nincs olyan kötelezettsége és jogszabályi felhatalmazása, hogy a cégeljárás bármely eljárási szabálysértését és hiányosságát, vagy az alapul szolgáló valamely irat jogszabálysértését hivatalból észlelje.

Az elsőfokú bíróság a felperes érdemben elbírálható keresete alapján kimerítően megvizsgálta, és helytállóan állapította meg, hogy a jogvesztő határidőn belül megjelölt jogszabálysértések nem helytállóak. A jogvesztő határidőn túl előadott hivatkozásai pedig nem voltak a perben érdemben vizsgálhatók. Éppen ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azt az ítélete [25] bekezdésében rögzített megállapítását, miszerint a cégbíróság a mellékletként becsatolt okiratok alapján a valósággal megegyező időpontban rögzítette az alperes vezető tisztségviselője jogviszonyának kezdő időpontját – mint inkohérens megállapítást – mellőzi az indokolásból.

[18] Az ítéltábla mindezekre tekintettel – az indokai részbeni módosításával – helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján.

[19] A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért – a Pp. 79. § (7) bekezdés szerint az állam által előlegezett – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti illetékalap után a 46. § (1) bekezdése szerinti 48 000 Ft fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (3) bekezdésére figyelemmel, a (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

Az ítéltábla a másodfokon is pervesztes felperes helyett a pernyertes alperes részére az ügyvédi díjból keletkezett másodfokú perköltsége megfizetésére Pp. 83. § (1) és a 88. § (2) bekezdése alapján az államot kötelezte a 34/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerinti módon és teljesítési határidőben.

A perköltségként megítélt ügyvédi munkadíj összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint – a 4. § (1) bekezdésére figyelemmel mérséklési kérelem hiányában – a felszámítottal egyezően, az áfát is tartalmazó 70 000 Ft-ban állapította meg.

Debrecen, 2026. május 27.

Dr. Görög Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Ambrus Zoltán s.k. bíró